

I Danmark er jeg født

Som en hymne; stille og inderligt

POUL SCHIERBECK, 1888-1949

Tekst: H. C. Andersen

S
A

1. I Dan-mark er jeg født, dér har jeg hjem - me, dér har jeg rod, der -
du dan - ske sprog, du er min mo - ders stem - me, så sødt vel - sig - net
2. Hvor re - der søm - me - ren vel blom - ster - sen - gen mer rigt end her, ned
Hvor står fuld - må - nen o - ver klø - ver - en - gen så dej - ligt som i
3. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjem - me, hvor jeg har rod, hvor -
hvor spro - get er min mo - ders blø - de stem - me og som en sød mu -

T
B

5

- fra min ver - den - går;
du mit hjer - te - når. Du dan - ske, fri - ske strand, hvor
til den åb - ne - strand?
bø - gens fæd - re - land? Du dan - ske, fri - ske strand, hvor
- fra min ver - den - går,
- sik mit hjer - te - når. Du dan - ske, fri - ske strand med

9

old - tids kæm - pe - gra - ve stå mel - lem æb - le - gård og hum - le -
Dan - ne - bro - gen vaj - er, - Gud gav os den, - Gud - giv den bed - ste
vil - de sva - ners re - de, I grøn - ne øer, mit - hjer - tes hjem her -

13

meget stille

- ha - ve.
se - jer! 1-3. Dig el - sker jeg! - Danmark, mit fæd - re - land!
- ne - del

pp *ad lib.* *div.*

Med tilladelse af Wilhelm Hansen, Musik-Forlag. Løsblade kan rekvireres fra Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, København

Vers 3

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England - nu du kaldes svag;
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
pløjernet guldhorn finder -
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!